

[Alfred Jensen.]

og altså er en slags dækning for forringelser af den sociale standard her i landet. Min gruppe har ikke den opfattelse, at man har ydet forældrene retfærdighed på dette område. Derfor har jeg tidligere foreslået, at man gennemførte en forhøjelse af børnefradragsbeløbene, og vi agter at gå den samme vej i år. Men også her vil jeg spørge, om det ikke er regeringens agt at foretage ændringer af betydelig større omfang end dem, der tidligere er foretaget, hvad enten man så vil gøre det ved at forhøje børnefradragsbeløbene, eller man vil gøre det ved at forhøje tilskudsbeløbene. Jeg ønsker et svar, for at der, inden udvalget går i gang med arbejdet, kan være klarhed over, hvad der ventes på dette område.

Min gruppe ser naturligvis med tilfredshed på, at man har foreslået såvel maksimalfortjeneste som nedslagsbeløbene i § 4 ændret. Jeg håber, at de ændringer, der her foreslås, vil betyde, at den gruppe medborgere, der omfattes af § 4, ikke kommer til at betale mere i skat.

Jeg vil gøre indsigelse mod udtalelserne om, at aldersgrænsen nu bør forhøjes fra 65 år til 67 år. Det kan ikke være rigtigt, at man skrider til en sådan forhøjelse. Man skal da heller ikke se bort fra, at selv om aldersgrænsen er forhøjet i loven om folkepension, findes der jo en aldersgrænse for pensionister på 65 år. Derfor vil det være urimeligt at forhøje denne aldersgrænse. Vi er i al almindelighed modstandere af, at man forhøjer grænsen, men i særdeleshed her; vi må stå fast på, at denne grænse bevares.

Derudover vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at de røster, der tidligere har lydt om at tage flere med ind under bestemmelserne i § 4, også bør høres og tages til efterretning, så at der bliver flere, der får gavn af nedslagsbeløbene. Jeg skal referere her, at jeg tidligere har nævnt de tuberkulose- og polioramte. Jeg ved, der findes en særlig ordning efter et cirkulære udsendt af finansministeriet, men det fore-

kommer os ikke at være betryggende. Vi er af den opfattelse, at det bør indføres i loven, at de, der er ramt af disse sygdomme, skal have en lettelse.

Desuden vil jeg igen fremføre ønsket om, at enligstillede mødre og enker får de samme nedslagsbeløb. I fjor kom jeg med en hel del tal, der viste, hvor urimelig hård beskatningen er af enligstillede mødre, og hvilke vanskelige vilkår de lever under, og det burde være nok til, at man tog dem med. Jeg skal ikke komme med flere motiverende bemærkninger herom. De, der taler for forståelse af de dårligst stilledes vilkår, og de, der taler for familiepolitik, burde tage disse betragtninger med i overvejelserne, når lovforslaget kommer til behandling i udvalget.

Jeg vil også rejse spørgsmålet om de arbejdsløse. Jeg har tidligere hævdet, at de burde fritages for skat i den periode, hvor de går ledige. Jeg rejser igen spørgsmålet og beder udvalget om at se på det. Desuden vil jeg også fremføre det ønske, som jeg fremførte i fjor, nemlig at de, der er tvunget til at forlade deres hjem hver dag for at arbejde på en arbejdsplads, der ligger milevidt fra deres bopæl, får lov til at trække et beløb fra beregnet efter de transportomkostninger, de har. Det er urimeligt, at folk, når de må rejse fra den ene side af Sønderjylland til den anden for at skaffe sig en indtægt, ikke kan få nogen erstatning for de store transportomkostninger, de har. Jeg hører, at det, der gælder i Sønderjylland, også gælder andre steder i landet: at maskinarbejdere fra Randers er nødt til at tage til Ålborg for at få beskæftigelse dér. De har ekstra transportomkostninger derved; de bør naturligvis have en lettelse i beskatningen. I fjor fandt man ikke frem til en løsning. Jeg håber, det vil ske i år.

Vi er naturligvis velvilligt indstillet over for dette forslag til ligningslov, men jeg håber, at de ønsker, jeg her har fremsat, bliver taget med i overvejelserne og bliver behandlet på en sådan måde, at man